

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELEVEL

Hirdetési díj:

Negyedórás hirdetés 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többszöri hirdetések alkalmával külön megbeszélésre kerül. Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újságszám 20 kr.

Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újságszám 20 kr.

Nyitási költségek minden példányra 50 krajczár.

Hirdetéseket felvételre Szalay Gyulánál és a szerkesztőségben.

Kéziratok nem adódnak vissza.

Előfizetési árak
helyben, vagy postán küldve:
Egész évre 10 frt — kr.
Félévre 5 „ — „
Negyedévre 2 „ 50 „
Egy órára 1 „ — „
Egyes szám 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (Nagy-u. utca 1702. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:
Teleki K. Lajos könyvkereskedésében, Szalay Gyula kiadó lakásán (Kis-esapó-utca 383. sz.) és a szerkesztőségben.

Fölhívás előfizetésre.

A »Debreczen« huszonegyedik évfolyamára előfizetést nyitunk s fölkerjük t. előfizetőinket az előfizetés megújítására.

Kérjük azon vidéki olvasó körök elnökeiket, melyek lapunkat járatták, hogy directe hozzánk címzett posta utalványokon sziveskedjenek előfizetni, mert az előfizetést közvetítő könyvkereskedők 10—20 %-át levonják az előfizetési pénznek; mi pedig lapunkat csak a teljes előfizetési összeg ellenében szolgáltatjuk ki, s előfizetések fölvetelével vidéken egy könyvkereskedőt sem bízunk meg.

Előfizetési árak:
Egy évre 10 frt.
Fél évre 5 frt.
Negyed évre 2 frt 50 kr.
Egy órára 1 frt.

Az előfizetési pénzek pontos beküldését tisztelettel kérjük s lapunkat a nagy közönség további szives támogatásába ajánljuk.

A »Debreczen« szerkesztősége és kiadóhivatala.

Gratulálunk.

Nagy garral, parádával vonult fel a szabadelvű párt a miniszterelnöki palotába, hogy elmondja, a mire ugyan senki sem volt kíváncsi igen ebben az általa agyonkormányzott országban, hogy a sziv és lélek micsoda kötelékei fűzik össze a kormányt és a háta mögött álló többséget. Nekünk ehhez a nagy szerelemhez ugyan nincsen semmi köztünk. Végre is régi igazság: similis simili gaudet. Magyarul: minden zsák meglesi a maga följét. Hadd éldelegyenek egymással a magok kedve szerint. Szavunk csak azokhoz a vakmerő elbizakodottságra valló kijelentésekhez lehet, amelyeket a miniszterelnök pártjának örömjungója közepette a kormány közel jövőben követendő politikáját illetően tett.

Azokkal az erőszakos hazugságokkal, a melyekkel az országgyűlés fölösztatását most is indokolták, részben már végeztünk, részben még bőven lesz alkalmunk foglalkozni az előttünk álló választási harc alatt. Arra az önhitt görgre sem akarjuk a tintát és nyomdafestéket pocskékolni, melylyel a miniszterelnök ur,

A DEBRECZEN TARCZAJA.

Mézes hetek.

Juliska tizenhat éves volt, mikor megismertem, s rögtön megszerettük egymást. Huszonöt éves voltam akkor, már elég jó hivatallal, Juliska szülői nem ellenezték szerelmünket, csak azt kötötték ki: várjak még legalább két évig, Juliska még nagyon fiatal. — Két évig! És a mama, a Juliska mamája, annyira mama volt, úgy ügyelt, hogy e hosszú két év alatt soha egyedül nem lehettem vele — ejh, nem a mamával, hanem Juliskával! — soha meg nem csókolhattam az arcát, csak néha a kezét, s ezt se hosszasan, szenvedélyesen, — mert a mama rögtön közbeszólt: »Jenő! már elég volt!«

Igy telt el vőlegénységem két esztendeje, s ez alatt egyéb nem történt, minthogy szerelmünk mindegyre nőtt és engem előléptettek.

Három hét előtt volt az esküvőnk. Azt hiszem, sokan lehettek a templomban s az esküvőt nagy lakoma követte, de biztosan csak azt tudom, hogy este felé vonatra ültünk s elutaztunk kettesekén.

Külön kupét vettem jó borralalórt, ámbar csak három óra hosszat utaztunk L. faluig, a hol a mézesheteket még ma is töltjük. — Addig, míg a vonat el nem indult, az ablak-

a brutális önkényvel szétugrasztott országgyűlésen elért egyik-másik eredményt kizárólag a maga tehetetlen »vezetése« alatt álló kormánynak és többségnek vindicálja. Mintha bizony az ellenzék akár a kereskedelmi szerződések létesítését, akár az államháztartás egyensúlyának helyreállítását akadályozta volna!

Azt a meggyőződésünket sem akarjuk ezuttal bővebben indokolni, hogy nem hiszünk a kormány reform-ígéreteiből egy árva szót sem. Csak jelezni akarjuk, hogy ezt a kormányt semmi komoly és üdvös reform megalkotására képesnek nem tartjuk, csak érinteni kívánjuk, hogy a miniszterelnök ur az általa ígért reformok irányát már bőségesen megmutatta a nemzetnek, mely tisztában lehet vele, hogy a mit e kormány a reform czégre alatt árulgat, az nem egyéb a legkárosabb reactio maszlagánál.

Bezzeg, hol maradt az ujévi beszédből a curiai biráskodásról szóló törvényjavaslat valóban nem mindennapi hazugságának mentsége? Ezt a reformot már ígérni sem merté a grófi miniszter, a kinek az önismeret amaz egy jelenségeért, hogy tudja, mennyire nem hinne már neki senki, még előismeréssel is kell adóznunk.

Hogy miképen gondolkozik a kormány és pártja részéről sürgetett közgazgatási reakciónak a nemzet által öhajtott voltáról; mennyire tudja, hogy mindabból, a mi erről az ő részükről elmondható, egy hang sem igaz: azt legszomorúbban igazolja az az önhitt fenyegetés, melylyel a miniszterelnök ur »a törvényhozó testület tekintélyének fentartására szükséges intézkedések« ürügye alatt támadja meg a parlamenti szólás-szabadságot.

Ezen intézkedések megtétele képezi a már »legközelebb újra összeülő országgyűlés« másik nagy fontosságú feladatát. Tehát a szájkosár! Illik is ez nagyon arra a nemzetre, mely odafönn Bécsben, bizonyos körök előtt, még ma is, háromszáz esztendő annyi keserű csalódása és egy negyedszázad önmegtagadó áldozatai után, bizony ma is csak »magyar kutya!«

Bölcsen kezdi Szapáry gróf ur. Egészen méltóan ama glorificált szabadelvűséghez, melylyel pártjának ujévi szónoka

magát és a nemzetet ámitja vala. Csak tovább is ily merészen miniszterelnök ur! Így illik ez ama nagy, ama hős család sarjadékához, melynek a nép által dicősitett egyik öse a török igáját vonszolja. Dicső ösöknek mellő utódja, ki magát osztrák eke elé fogja. Fel is kell szántani a magyar közszabadság termő-földjét újból; új magot kell benne szerte elhinteni, ki kell belőle irtani gyökerestől, a mi még egy másik ezredév állami életének a mindennapi kenyerét megteremné, legyen rajta ezenül idegen urnak dus aratása!

Mi tartotta fenn itt e nemzetet száz ellenség vad agyarkodása közt? Mi más, mint a szabadság intézményeihez való ezeresztendő ragaszkodása! Imé, minden szabadságunk tetőjét akarják most ránk bontani, hogy fedél nélkül maradjunk. Felülről lefelé fog most folyni, a kiadott jelszó szerint, szabadságaink évezredes épületének bontása, hogy aztán, mikor régi jó házunkból kő kövön nem marad, hajléktalanul, földönfutókká legyünk, vagy beköltözzünk a szolgaság új fényes palotájába. A régi szabad Magyarország elpusztításával s ezzel uj Babylon fölépítésével akarja Magyarország ez idő szerinti alkotmányos kormánya a magyar-állam ezeréves főnállását megünnepelni.

A vakmerő, a gonosztevő parancs kiadatott. A vandál szolga-had csákánya le fog sujtani nemsokára Széchenyi, Deák, Kossuth művére! A parlamenti intézmény alapbiztosítékát: magát a törvényhozás szabadságát készül az új országgyűlésen a kormány lerontani. — Nyitlan, habozás nélkül a megrögzött bűnösök kérkedő göggyével hirdette ujévi nyilatkozatában!

Valóban nagyon jól tudhatja a kormány, mennyi eszköz áll rendelkezésére a szabad szó, a választók szabadakarátának elnyomására így is, a mostani rendszer mellett, melyet még jobban önkénye alá akar szorítani: különben a közelmúltban tapasztalt alatomossága mellett nem merészkednék most, a választási harc küszöbén ily hangon beszélni. Am jó, az ellenzék fölveszi a harcot a választások alatt és folytatni fogja a választás után. Legyen ez a harc elkeseredett, kiméltelen, mint a hogy brutális eszközökkel ök törnek reánk s az általunk vé-

delmezett szabadságra. A kormány kiadta a jelszót a maga táborának. Nekünk is meglesz a jelszavunk s az nem lehet más, mint az, hogy »ennek a kormánynak pusztulni kell!«

B. S.

Uj évi gratulációk. A mamekuk szokásos uj évi tisztelegése az idén se maradt el, de az ideai tisztelegés a kenyeret és mandátumot adó miniszterelnöknek most a választások küszöbén az egymástól s a miniszterelnöktől való bucsuzás szomorú ünnepévé vált. Fújtak ugyan a választási riadót, de az elhangzott beszédek alaphangja a küszöbön álló küzdelmek nehézségének érzése volt. Elbucuztak egymástól s a miniszterektől. Vajha ez a bucsu egyszersmind valamennyiökre nézve az uralomtól s a hatalomtól való bucsuzás lenne! Az ujévi beszédekkel is megmutatta az ugynevezett szabadelvű párt, hogy a megbuktatásra méltó, hogy megbuktatását kívánja a haza és a szabadság érdeke. A képviselőházi szólásszabadság ellen tör most a kormánypárt, ezt tüzte ki feladatul a jövő országgyűlésre. Ily szemlelben beszéltek az ujévi szónokok. A kormánypártnak a fővárosban idözü tagjai először Podmaniczky Frigyes pártelnöknel tisztelegtek, kit Neppel Ferencz üdvözölt, — aztán átmentek Budára, a miniszterelnöki palotába, hol a párt nevében Bokros E. tartott beszédet, mire Szapáry hosszasan válaszolt, szájkosárral fenyegetvén az ellenzékét, egy oldalvágást adván Péchy Tamásnak, a képviselőház jelenlegi elnökének is. A miniszterelnök után Péchy Tamáshoz mentek tisztelegni, kinek Falk Miksa szép hegedű-szóban értésére adta, hogy pártatlan eljárásával a kormánypárt nincs megelégedve. A nemzeti párt is üdvözölte vezérért, Apponyi Albert grófot, uj év alkalmából.

Tallózás.

(Mennyibe kerül a képviselő-választás? — Uj évig a tallózás. — A parlament megvetése. — Pályadíj ujdonságra. — O tempora, o mores!)

Az 1892-ik év valószínűleg szerencsétlen fog lenni, mert pénteki nappal kezdődött. Mi ugy látjuk, hogy ezen év szerencsétlen voltáról legelőször is a képviselő-jelöltek fognak meggyőződést szerezni, mert a téli választások rengeteg pénzbe fognak kerülni.

Tegyük csak egy kis számítás s vegyük föl számításunk alapjául azt, hogy egy képviselő-jelöltnek 1000 szavazója van, a mi nem ritka eset. Nézzük, hogy ezen 1000 szavazat mennyi pénzbe fog kerülni a képviselő-jelöltnek?

A téli időben nem kívánhatja senki, hogy a választók meghűtsék magukat s influenzát kapjanak, azért el kell látni őket jó meleg bun-

feledezett édes anyjáról. Megvigasztaltam, hogy házasságunk első napján senki, még az édes szülőnk se nehezeltet azért, ha nagy boldogságunkban másra nem gondolunk, csak egymásra. S rögtön sürgönyöztem Juliska szülőinek és az én szüleimnek:

»Boldogok vagyunk, Juliska, Jenő!«
Tegnap házasságunk harmadik hetében nagy és fontos tanácskozást folytattunk Juliskával.

— Istenem! Legyünk mindig ilyen boldogok!

— Azok leszünk, Juliskám!

Hiszen nagy boldogságunknak nem kell egyébb, csak kettő . . . te meg én! Mutasd csak. Mintha valamit látnék ajkadon. Egy cukorkomerczást . . . Igy, már nincs ott! Lecsó-koltam . . .

— És hogyha hivatalba fogsz járni? . . .

— Az alatt te otthon szorgoskodol . . .

— Iden, igen. Mindennap a kedvenc ételidet fogom főzni. Nem bízom a Marira: magam főzöm. Aztán varrni fogok az ablaknál. Számolni fogom az óra ketyegését, hogy gyorsabban muljék az idő. S ha kettőt üt: kimegyek a lépcsőházba s ott várlak, s ha hallom lépteidet, lefutok az emeletre, a kledre borulok, s összevissza csókollak így! . . . így! s haragomban, hogy oly soká távol voltál, megbüntetlek azzal, hogy oly erősen szorítalak magamhoz, de oly erősen . . .

— Ugyan már, mire való ez?! — Csak okosan, gyerekek! Ne szeleskedjétek! Hosszu az élet!

Édes anyám nem szólt, csak egyre föltekintett ránk könyező szemmel, s kezével csókokat intett. Édes atyám pedig ugy viselkedett, mintha flegmával venné az egész dolgot. »Bah! Megezik ez mindenkivel.« De azért kiolvastam a szeméből, hogy az egyetlen gyermeknek a szülői házból való örökre távozása neki is szomorúságot okoz.

Harmadik csöngetés . . .

»Juliska, este, ha künn sétálotk, vedd magadra a nagy kendőt . . . táviratozzatok . . . «
»Pá, Juliska! . . . Pá, Jenő! . . . Kendőlobogtatás . . . Könnyek . . . s kiértünk a pályaudvarból.

A város gyorsan eltűnt szemünk elől, a vidéki hegyek, s mezők panorámája látszott az ablakból az esti félhomályban, de mi nem soká néztünk ki az ablakon, átöleltem Juliskát s az első csókot nyomatam ajkára . . .

Az első napon bizony egészen megfeledeztünk arról, hogy irjunk vagy táviratozzunk. Második nap reggel Juliska mamájától sürgöny érkezett:

»Baj van? Választ táviratilag rögtön. Különben azonnal jövök. Mama.«

Juliska könyezni kezdett, s szemrehányásokat tett önmagának, hogy ennyire meg-

ézet!
ALY
ézete

rtárral szemben.
kónség elismerő bi-
hogy a temetkezéshez

nem-ü
s koporsók,
vittelben,

ért
nd verseny beartása

helyben, mint vidé-
lag felirással — vagy

hogy a szomorodott
n ki.

ivalt tisztelettel:
KO MIHÁLY

Megtakarítás!
ER-féle
ATA-KÁVÉ

szelhető a pótkávé és így
múlható táp- és gyógy-
mor- és ideg-betegek, nők, gyer-
mura.

ezzenben:
Lajos, Csanak József —
nden fűszerkereskedésben.
485. 13-8.

1000 darab báránybőr-sapka 2 frjtával	2,000 frt.
1000 pár téli keztyű 1 frjtával	1,000 frt.
Alkotmányos murikra, minőket a Szilágyi korcs-törvénye is megenged	8,000 frt.
Fuvarbér 300 szekrére 20 frjtával	6,000 frt.
A székvárosba való utazás közben fejenként 1 liter józsaipálinka 90 krjtával	900 frt.
Zászlók, jelvények, nyomtatványok	1,000 frt.
A választók ellátása a választás napján	300 frt.
Apró ajándékok a főkörtések feleségeinek és gyermekeiknek	400 frt.
Vegyess kiadások	600 frt.

Összesen: 83,200 frt.

Az itt fölvetett óriási összegben egy krajczárnyi vesztegetés nem foglalhatik. Az egész 83,200 frt csupa tiszta alkotmányos, törvényes kiadás, a mit kérvénnyel megtámadni nem lehet. Hát még mennyibe kerül ott a választás a hol ezen felül vesztegetések és a törvényben meg nem engedett itatások is történnek?

83,200 frtba kerül tehát egy jelöltnek, több közszégből álló kerületben, egy u. n. tiszta választás.

Tessék képviselő-jelöltséget vállalni!

Az új évi gratulálás valóságos betegsége a mai társadalomnak. Özönével indulnak meg a gratuláló jegyek új első napján, midőn is egyéb dolgunk nincsen, mint hasonló jó kívánatokkal visszazonzni a gratulációkat, vagy pedig pénzzel honorálni azokat.

A legérdekesebb új évi gratuláció, melyet az idén olvastunk, egy vidéki lap nyílt-térben jelent meg s így hangzik:

KOPÓ KÁROLY

Fátyol Józsi bandájának nagybűgő-hordozója stigliacz- és fülemüle-szállító boldog és szerencsés újévet kíván minden Tekintetes urak és Ténsturak, meg annak családjának. Ejnye de jó!

Londonban egy örült rálött a parlamenti palotára. Midőn e miatt kérdőre fogták, azt felelte: »A mit tettem, az fejezze ki megvetésemet az alsó ház iránt.«

Nálunk Szapary hasonló merényletet követett el. Hogy megvetését saját, tetteitlen pártja irányában kimutassa: feloszlatta az országgyűlést.

Egyik helybeli hírlap 20 franknyi pályadíjat tűzött ki a legérdekesebb újdonságra. A nélkül, hogy e 20 frankra aspirálnánk (a mit az illető lap kiadója valószínűleg csak ígér, de nem ad meg), szolgálunk három igen érdekes újdonsággal:

1. Irányadó körökben mozgalom indult meg az iránt, hogy a tisztántuli ev. ref. egyházkerület püspökének javadalmasága ne 300,000 frt legyen.

2. Ujabb merénylet Tisza Kálmán ellen.

— Előbb te korholsz, de aztán rajtam lesz a sor. Jaj nekéd, ha sós a leves, ha kemény a hus ha... szigorú leszek, kegyetlen!..

— S mi lesz a büntetés, tisztelt uram, ha kérdenem szabad?

— Veszem a kalapomat, s megyek a vendéglőbe.

— Ugy?!..

Félig komolyan vette, mert mosolygott, de aztán elgondolkozott.

— Hát a férjnek elég az elsózott leves, egy falat kemény hus ahoz, hogy a feleségere megharagudjék, oda vágjon kanalat, kést, vilát, s ott hagyja őt magára?... Ilyenek vagytok ti?!

... Mit felelhettem erre? Megöleltem, megcsókoltam.

De ugyan kinek írom le ezeket, miért?... Juliska már alszik, olyan mint egy angyal. Megcsókoljam? Főlébresszem?

Juliska mamája tegnap irt:

... »Jertek már haza. Várunk titeket.«... Válaszolnom kell:

»Édes mama! Meggondoltam a dolgot. Folyamadtam szabadságom meghosszabításáért. Ma érkezett a válasz: nyolc hétre terjed a szabadság! Addig itt maradunk édes mama!... Olyan boldogok vagyunk.«... Felköltsem?!

Ponori Thewrewk István.

Uj év első napjának reggelén ujabb merénylet történt Tisza Kálmán ellen. Midőn ugyanis a borbély a kegyelmes urat borotválta, ügyetlenségéből belevágott a bal arcába. Az orvosok tudták a vérzést elállítani. Beavatott körökben azt beszélék, hogy a borbély nem ügyetlen, alig ségből, de készakarva tette ezen vágást, de a gyilkossági szándék keresztülvitelében a belépő inas megakadályozta. A vérengző Figarót le-tartóztatták.

3. Egy helybeli lapkiadó, ki öreg korára hallatlan pazarlásokra vetemedett, hogy éveinek számát eltitkolja, a festészet segélyét veszi igénybe. Bajszát és haját befesti hol zöldre, hol kékre s azóta azt képzele magáról, hogy ő a kék-szakállu herceg, ezért aspirál — palotára!

A mi lelkesedésünk szárnya megperzse lödött.

Hogyan lelkesítsük mi elhűségre az egyszerű polgár-embert, midőn az elfeledés térében a tanult uri emberek mennek elől rossz példával?!

Sarló

BELFÖLD.

A képviselőház ma hétfőn d. e. 11 órakor ülést tartott.

Ócska fiúiták a népfelkelőknek. A honvédek által kimustrált puskákat repelják, puczóvalják és gondosan raktározzák a népfelkelők számára. A népfelkelők parancsnokságainak telepeire gyakori időközökben érkezik egy-egy csomó ócska fegyver szállítmány.

KÜLFÖLD.

Uj levéltári igazgató. Ő Felsőge deczember 26-án kelt elhatározásával: dr. Thallóczy Lajos kormánytanácsosi czimmel és jelleggel felruházott segédhivatali igazgatót a cs. és kir. közös pénzügyminisztériumban, s az udvari kamarai levéltár vezetőjét, — a nevezett minisztérium levéltári igazgatójává nevezte ki.

Az orosz hadsereg éhezik. Galicziai lengyel lapok azt az értesítést kapják Varsóból, hogy a nagy inséget a hadsereg is kezdi már érezni. Az orosz hadsereg legtöbb szállítója képtelen kötelezettségeit teljesíteni s kaucazióját veszni hagyva lemond a szállításról. A hadsereg élelmezési főbiztosai most mindenféle új szállítókat keresnek.

Öngyilkos főpénztárnok.

Fővároszerle méltó megdőbbenést és szenzációt keltett pénteken déltájban az a hír, hogy Piufisch Lajos, a bpesti első hazai takarékpénztár főpénztárosa, a népszínház egyik igazgatója väczi birtokán agyonlötte magát.

Piufisch egyike volt a főváros legismertebb embereinek. Előkelő hivatalos állásánál fogva a legmagasabb körökkel állott érintkezésben, de ismerték a pénzügyi körökben és a kereskedői világban is. Gazdag ember hírében állott s valóságos szerencséfának tartotta mindenki, a kiről azt beszélék, hogy még a sár is aranyvá válik a kezében. Egész legendák keringtek mesés gazdagságáról s általában milliomosnak tartották.

Annai bizonyos, hogy gazdag s roppant jövedelmű ember volt. Magánál a hazai takarékpénztárnál több mint husz ezer frt évi jövedelme volt s ehhez járult a népszínház és több más vállalata. Mindehöz a saját ember-ségéből jutott.

De féktelen pénzszomja, mely minden lépésének indító oka volt, végre bukásba vezette. A közbecsülésben álló, milliomosnak tartott ember esztelen pénzügyi műveletekbe és börze spekulációkba bocsátkozott, melyek anyagiilag tönkretették. Ekkor hozzányult a kezelése alatt álló idegen vagyonhoz.

Megkárosította a hazai takarékpénztárt, a hol a legföltétlenebb bizalmat élvezte. S vagyoni bukását és szegényét nem élhette tul, golyót röpített agyába.

A mai modern társadalomnak igazán jellemző képe tükröződik az ő élete történetében. A gyors meggazdagodás utáni vágyának volt Piufisch a megtestesülése s bukása igazán a pénz tragikumá.

Ujdonságok.

Vidéki elvtársainkat s levelezőinket fölkérjük, hogy a képviselő-választási mozgalmakról lapunkat értesíteni sziveskedjenek.

Az új főgondnok. A debreczeni ev. ref. egyház presbiteriája — Könyves Tóth Mihály lelkész elnöke alatt — tegnap d. e. látogatott értekezletet tartott, melyen egyhangulag abban állapodtak meg, hogy a főgondnoki állás elfogadására fölkérik Simonffy Imrét, Debreczen sz. kir. város polgármesterét. A polgármester urhoz Némethy Lajos lelkész elnökletét alatt küldöttséget menesztettek, mely küldöttség tagjai a következők voltak: Kiss Albert, Könyves Tóth Antal, Balogh Ferencz, Mészáros József, Csanak József, Joó István, Jeney Miklós, Szőke János, Kertész Mihály, L. Nagy Bálint és Lada Sándor. A küldöttség visszatérvén, annak elnöke örömmel jelentette,

hogy a polgármester ur hajlandónak nyilatkozott a főgondnoki állás elfogadására, ha az egyháztagok bizalma ő rá esik. Kiss Albert arra kérte az értekezlet tagjait, hassanak oda, hogy a főgondnok-választás lehetőleg egyhangulag történjék. Beke Mihály helyettes főgondnok és a gazdasági tanács elnöke kijelentette, hogy miután többen őt óhajtották főgondnokul, ő ezen állásra egyáltalában nem aspirál, hanem arra kéri az értekezlet tagjait, hogy Simonffy Imre polgármesternek főgondnokká való egyhangu megválasztását segítsék elő. A választás jan. 6-án és 7-én lesz, ugyanakkor lesznek a presbyter-választások is. — A tegnapi presbyteri értekezlet határozata alaposan megczafolla azon vádat, melyet a kormánypart nem egyszer emelt jogtalanul és igaztalanul a függetlenségi párt ellen, hogy t. i. a függetlenségi párt a politikát beviszi az egyházba is. Ime, a függetlenségi párt tegnap is megmutatta, hogy külön tudja választani a politikai kérdést az egyházi kérdéstől, s egyáltalában nem gátolta azon mozgalmat, hogy főgondnokká Simonffy Imre polgármester választassék, sőt éppen elősegítette azt.

1892. Nagyon nehezen tudunk hozzászokni az új évszámhoz. Kezünk önkéntelenül is a régi évszámot veti a papira, csak aztán vesszük észre, hogy egy számmal gazdagabbak s egy csomó reménytel szegényebbek leszünk. Ha az 1892 évszám egyes számaikat összeadjuk, 20-at kapunk, azaz a jövő évszázad számát. Az új esztendő péntekkel s hozzá még olyan csunya hóolvadással nappal kezdődött, hogy ezt sokan ómennek tekintették. De azóta fagyos, — verő-fényes napok járnak, melyek kedélyünkre fölvidítolag hatnak s melyek Halifax híveit a legszebb reményekkel töltik el. De mi a jégen nem okoz aggodalmakat a bukás, addig sok kormányparti honatya töpreng a felett, hogy mi lesz vele akkor, ha a politika sikos jégén eltalál bukni... Ezen „esélyeket”-et számitgatják most országszerte s adja isten, hogy minél több ilyen kormányparti esélynek legyünk az újévben tanúi!

Vasuti szerencsétlenség történt szombat este a magyar államvasutak Budapest-Debreczeni vonalán Nagy-Káta és Szecsöd állomások között. A Budapest felől jövő személyvonat ugyanis, melynek késése városunkban is nagy aggodalmakat keltett, összeütközött egy tehervonattal. Különös, mondhadni csodás szerencsének nevezhető, hogy az előállótt vasuti katasztrófnának több emberélet nem esett áldozatul, e g y n é l. Egy szerencsétlen fékező volt ez, kit félhatal, összezuzott ronesokban húztak ki a vasuti kocsiak törmelékei alól. Az összeütközés tulajdonképpeni okozója egy részeg mozdonyvezető, ki a szószorosán vett értelmében reahajlott mozdonyával az előtte haladó tehervonatra, azonban kimenekült a bajból, mert még idejekorán kiugrott a dübörgő mozdonyból, mely a teher vonatnak két kocsiját törve, rontva össze, az utána akasztott kocsiakból is négyet tett hasznavehetelenné. A sze mélyvonat utasai, kiknek az ijedtségen kívül nem esett semmi bajuk, kiugráltak szintén a kocsiakból, s pár órák kellett várakozniok a szabadban, míg újabb mozdony nem érkezett, s a kocsiromokat a sinekről le nem takarították. A vesztélyben forgott utasok közt voltak debreczeniek is, így Vértési Gyula tehetséges fiatal írónk, Titeldorf és Malatiniszky hadnagyok és még többen.

Képviselői beszámoló. Papp Elek, a nádudvari kerület orsz. gyűl. képviselője — mint lapunknak írják — decz. 26-án tartotta meg Nádudvaron, mintegy 3000 főre rugó hallgatóság előtt, beszámoló beszédét, mely gyakori, viharos élénzést keltett. A beszámoló végén Papp Elek letette mandátumát választói kezébe. Este a polgári kör táncestélyt rendezett a szeretett képviselő tiszteletére, s a társaság reggelig maradt együtt. Szünet alatt számos lelkes pohárköszöntő mondatot. Decz. 27-én számos elvtársral együtt Kabára ment át képviselő, hol az egybegyűlt értekezlet megalkototta a függetlenségi és 48-as párt kerületi bizottságát, s e bizottság kebeléből választott küldöttség a bizalom és hű ragaszkodás meleg hangján kérte föl Papp Eleket, hogy a közleg választás alkalmából a képviselőjelöltséget fogadja el. Papp Elek köszönetet mondván a személyéhez való ragaszkodásért, kijelentette, hogy a jelöltséget, melynek följánlása büszkeségét képezi, elfogadja. Ellenjelöltje még nincsen, s megválasztatása teljesen bizonyosnak mondható. (Egy polgártárs.)

Katonai sorshúzás. Az 1871-ik évben született ifjak sorshúzásá holnap 8 órakor tartatik meg a városház kistanács termében.

Kettős bánat. Örömmel tudattuk a a karácsonyi számban olvasóinkkal, hogy Bevedek János barátunkat s lapunk belmunkatársát kedves ifju neje két leánygyermekkel üdvendeztette meg. Az ifju szülők öröme csak mar bántattá változott, reményeikre szemfedő borult. A két piczi leányka csak azért jött e földre, hogy mihamar angyal válják belőlük. Tíz napos korában, uj év második napján, mindkettő elhunyt; kimulással csendes volt, mint az égbe visszaröpülő sugár. Epitephiumukat maga a bánatos apa írta meg, 4 soros, gyönyörű kis versben. A bánatban, mely lapunk munkatársát és nejét érte, öszinte szívvel osztozunk mi is s gyógyírt kérünk fájdalomtól sajgó sziveikre az örök vigasztalás kufejétől!

A bánattól lejutott szülők a következő gyászjelentésen tudatják nagy vesztésüket: **Benedek János és neje Lamy**

Olga, rokonaink nevében is, bánatos szívvel tudatjuk, hogy Karácsonyra született drága kis iker gyermekeink:

Piroska és Olga

velük született gyengeség következtében, 10-napos korukban, a mai napon elhunytak.

Hamvaikat f. hó 4-én, d. u. 8 órakor, nagymester-utca 1245. sz. alatt (a Kertész-házban) levő lakásunkon, a róm. kath. vallás szertartása szerint tartandó rövid ima után, a czepléd-utcai református temetőben helyezték örök nyugalomra; mely végtisztességetekre bánatunkban osztozó kedves barátainkat, ismerőseinket tisztelettel meghívjuk.

Mint rózságnak kettős levele,
Együtt fakadva, együtt hullva le:
Mennyből le-és föl-együtt szálltanak,
A föld szegényebb, a menny gazdagabb!

Debreczen, 1892. január 2.

Béke lenjen a kis halottak hamvai felett!
Iskola megnyitások. A polgármester engedélyezése folytán e hó 18-án a helybeli elemi iskolában mindenütt rendszeres megkezdik az előadásokat, a »collegiumban« és felsőbb tanintézetekben pedig, mint már jelezttük is, már ma megkezdettek a rendszeres előadások.

Az 1892. év tünnepei. A most bekezdett év 366 napja közül 52 vasárnap és 15 ünnepnappal bir. Míg 1891-ben a farsang csak 55 napig tartott, az idén Karneval hercege 6 fenségének uralma 10 nappal hosszabb lesz, annak folytán a husvét április második felében 17 és 18-ára esik, a pünköszt meg már csak jun. 5-én és 6-ikán lesz megvárható. — Gyertyaszentelő, Mindszentek napjai keddre esnek, mi bizonyára számos jókedű urnak alkalmat fog adni arra, hogy a közbe eső hétfőt is megünnepelhesse, míg ellenben másoknak meg az a körülmény, hogy Gy.-Boldogasszony napja (márcz. 25-én) péntekre esik, fog üdvöndöses ürügyül szolgálni arra, hogy szombaton se dolgozzanak, mert hisz másnap megint vasárnap lesz.

A bejelentési hivatal. A rendőri bejelentési hivatal folyó év január hó 1-én megkezdte működését, — ujból figyelmeztetik az alábbi esetekben bejelentést a nevezett hivatalnál (Piacz 1582/3. háznál) annnyival is inkább eszközölje, mert minden mulasztás pénzbírsággal büntetettik meg. A bejelentést teljesíteni köteles a háztulajdonos vagy megbízottja, nem csak önmagára és háztartására tartozó összes személyekre (pl. rokonok, nevelők, segédek, tanoncok, cselédek stb.) hanem mindazokra, a kiket házába, udvarába, kertjébe, tanyájába befogad, akár mint lakókat, akár pedig mint szolgálatot teljesítőket. A bérlők családtagjait, vendégeit, cselédeit minden hozzátartozóját, akkor, a midőn házába költöznek, egyébkor minden a al b é r l ő k n é l történő változásokat, ezek tartozóira vonatkozólag. Az idegeneket, kik városunkban tartózkodnak, ha a szállásért fizetnek 24, ha díjtalanul laknak 48 óra alatt köteles a szállásadó bejelenteni.

Köz és magán intézeteknél az igazgató vagy megbízottja, az iparos segédek szállóiban az azokat kezelők, szállodákban levő vendégeket a szálloda tulajdonosok tartoznak bejelenteni. A bejelentés mindég a bejelentési hivatalnál kapható, bejelentési lapokon történik két példányban, melyeknek egyike a bejelentés igazolásul a bejelentőnek visszaadatik. — A beirt adatok valódiságáért, a bejelentőt terheli a felelőség. Miután a bejelentési hivatal csak akkor felel meg feladatának, ha a város összes lakosságára vonatkozó változások pontosan bejelentetnek, felhivatik a közönség, hogy ebbeli kötelességének ép oly pontosan, mint híven megfelelni igyekezzék. Debreczen, 1892. január 2. A bejelentési hivatal.

A vonat keréki alatt. Meგრöz szerencsétlenség sújtotta deczember 29-én Ajtai Lajos, báránit tanított. Felesége, Juhász Katalin asszony, leányával együtt, meghalt testvére (néhai Papp Lajos szaniszlói lelkész özvegye, Kozma Zsigmond m.-sasi lelkész édes anyja) temetésére utazott T. Szt.-Miklósrá. A kalauz e helyen nem nyitotta ki nekik az ajtót, s ők a késő éjszaka sötétében magok nyitották azt föl, s akkor akartak leszállani, mikor a vonat már elindult. És a vasuti alkalmazottak büntetésre méltó hanyag eljárása mellett ez volt a szerencsétlen nő halálos veszedelmének oka. A vonat maga alá sodorta őt, s kétségbeesett leánya egyedül maradvá a kietlen sötétben, anyjának csak szétépett holtestét tudta nagynehezen föltalálni.

A diurnisták öröme. Merész állítás! És bizonyára sokan is kétségbe vonják, hogy a »diurnisták« meg örülni is tudnának, pedig ez így van! Városunk diurnistáinak, bármily hitetlenül hangzik is, örömnappja volt ma, mert fejenként »hű és pontos« szolgálatiáikért — kisebb-nagyobb — jutalomban részesültek. Addig is, mig Klio érczó táblájára vésné fel ezt a »kétvilágra szóló« csodás eseményt, sietünk ezt ily uton is tudatni a városi d a s o l g o k í r á n t érdeklődő olvasóinkkal. Ugy-e hogy történnék csodák a világon? Mert diurnista, ki örül és jutalomban részesítettik — csodásabb még a mesés Kelet — phoenix madarával is.

Gyászjelentés. Mély fájdalomtól megtört szívvel tudatjuk feledhetetlen szeretett leányunk, testvérünk, sógornók, illetoleg kis rokonaink Vilma n a k f. évi január hó 2-án esti 7 órakor életének 14-ik évében, hosszúságos szenvedés után bekövetkezett csendes elhunytát. Drága halottunk földirészét f. hó 4-én délután 1/3 órákor fognak a róm. kath. val-

lás szertartás-zámu háztól lévő családi. Az engesztelő hó 5-én déle bemutattatni inkat és ősm hívjuk. Debróly és neje István; Irma Etelka férjje riella, Ilona, né szül Bosz

Kar vari évi. ref. 1891. évi de rangot ajzáró ház részére, tett önmagá

Ass tész Gyula gét, tébolyod vénység f örültési ro merényletet, veszélyes ell közkörháza tragoediáját, borzalmas fé gény ember zására, nem hogy a szev évekket ezelt. És állítog sunke, más munkatársá, zeti színház kat rettegett áldott pályá historico, — csataképekk zott) varázs- ötöt-hatott e bimbója», keservei»,

Vánpli Istv igit tovább e ter» népies. Titkos drámá látjátok e tö meg nem jel gondolatok ott — lebez

Evi középiskolai 92-ik évről egyesületi je részletesen t tartott közgy

Nap fölkelte a nap 18 perczellet 8 ó. 28 per siet, a lenyug nappal hosszú az egész hav A hold első óra tájban, utolsó negyed megújul 29-ökül Venus hatók, éjféle órákban Mars

Rosta fokhagymás il relme annyira, vele a tizenhöt költ előtte me beszűk vács szikus zeneda nyakon repült menyher, aho ban szeretett csók pattant e a kisasszony o huzta volna, hatatlanul. Ma volt s Agneve fakadt:

— Menj más rostélyost, A falánk és most özvegy

Pály ev. ref. közp pályakérdés magyarorszá egyhá közle mes és részle kiváló figyele irodalmi műk aranybr» (A manyzótanács 1892. május formátus köz szággyűlés ó kolajra fejlőd debreczeni e határidő 189 kézzel, tisztá mozva s szer látvá, a kitiz éghez külden pályázhat isbolai tanár

Tüd ban szombat tott. Az »Ist ajándékozott. kik a gőzmal

